

Težki politični boji na Rumunskem zopet dajejo poguma bivšemu prestolonasledniku Karlu, da bo le še prišel nazaj na dvor in na kraljevski prestol. Ker vodja narodne stranke Maniu ne odneha, kakor tudi ne nasprotniki Karla Bratianu in njegovi somišljeniki, se bi mogla kaka izprememba izvršiti le potom revolucije.

Papežev tajnik Gaspari odstopi. Eden najmožnejših kardinalov, papežev zaupnik in glavni svetovalec tajnik Gaspari je zaprosil, da se ga razreši njegove službe. Ali je to maščevanje Mussolinijevo, ker je Gaspari silno zoper fašizem?

Volitve predsednika Združenih držav Severne Amerike se pripravljajo prav na ameriški način. Celo zrakoplovstvo je stopilo v službo agitacije za posamezne kandidate. Dosedanji predsednik Coolidge ne kandidira več.

Za svetovni mir! Ker vsakdo, tudi preprost človek, vidi, da je podlaga blagostanju narodov ravno mir med državami, je Amerika predložila osnutek protivojne pogodbe. Francija je ta predlog predelala in še nekaj dodala. Ostale velike države, ki pridejo pri tem v poštev, se še niso izjavile.

Na Kitajskem nova revolucija. Lanski boji so za zimo nekoliko ponehali, en general, Čangsolin, je pustil vse skupaj in šel v puščavo kot poganjski menih. Novi ljudje, ki hočejo priti s silo do moči, so sedaj zopet obnovili boje. Vojaki so tukaj plačani. Zaslužek, ki ga imajo Kitajci, je torej — medsebojno klanjel!

Brezplačno z aeroplanom v Belgrad in nazaj.

Pri zadnjem žrebanju za nagrade, ki jih je razpisal dnevni časopis »Slovenec«, smo imeli štajerci posebno srečo: vse prve tri velike nagrade so došle na štajersko. Ali bo sedaj tudi tako?

»Slovenec« namreč razpisuje nove nagrade — 24 po številu — med temi štiri velike in sicer:

1. Vožnja z aeroplanom v Belgrad in nazaj ter še 600 Din na roko. Aeroplan odhaja vsak dan iz Zagreba. Iz Slovenije do Zagreba brezplačna vožnja v brzovlaku II. razred in nazaj.

2. 14dnevno bivanje na otoku Krku; vožnja II. razreda na brzovlaku in na ladji semintja ter še skozi 14 dni po 100 Din za oskrbo.

3. in 4. Dve moški ali dve ženski kolesi — novi seveda.

5. do 24. Dvajset ur — budilk, vdelanih v hrastov les.

Pripominjamo, da se prve štiri nagrade na željo izplačajo tudi v denarju.

Izvršiti pa mora naročnik, ki hoče priti pri žrebanju za te nagrade v poštev, naslednje pogoje:

1. Mora najti med oglasi na zadnji strani »Slovenca« v dneh od 1. do 26. maja vsaj pet velikih, namenoma narejenih na pak. Od 1. maja dalje bo namreč »Slovenec« začel objavljati na zadnji strani oglase, v katerih bo en ali drugi dan po ena velika napaka, v vseh dneh od 1. do 26. maja vseh skupaj najmanj pet. Napake bodo tako očitne, da jih bo tudi manj šolan čitatelj z lahkoto našel in spoznal. Kdor najde vsaj pet napak in

sporoči vseh pet skupaj vsaj do dne 2. junija upravi »Slovenca«, ima pravico do žrebanja.

2. Biti mora naročnik dnevnega »Slovenca«, ako je star naročnik, mora do 2. junija imeti naročnino poravnano vsaj do 31. julija, nov naročnik pa si ga mora naročiti in plačati vsaj za dva meseca — 40 Din za dva meseca.

Zrebanje se bo vršilo dne 4. junija.

Naročnikom in čitateljem »Slovenskega Gospodarja« najtopleje priporočamo, da se od 1. maja dalje naroče na »Slovenca« in pridno iščejo napake na zadnji strani. Imeli bodo mnogo razvedrila, bistrili si bodo duha, čitali bodo lahko skozi dva meseca »Slovenca«, ki je naš najboljši dnevnik in še bodo morda toliko srečni, da se bodo lahko brezplačno z aeroplanom peljali v Belgrad in nazaj.

»Slovenec« izhaja šestkrat na teden na 8 velikih straneh, ob nedeljah na 16 in ima še lepo prilogo s slikami na 8 straneh. Zato 40 Din ni v nobenem slučaju izgubljenih. — Kdor se ne more naročiti sam, naj se naroči skupno s sosedom.

Naroči se »Slovenec« tako-le: Napiši na dopisnico: Naročam »Slovenca« za 2 meseca. Pošljite mi položnico, da poravnam naročnino. In nato svoj natančen naslov z zadnjo pošto. Na naslovni strani dopisnice pa napiši: Uprava »Slovenca«, Ljubljana, Jugoslovanska tiskarna.

ZA NEDELJO Tvoje lastno srce govori.

Danes lahko slišiš veliko o spiritistih. V temnih nočeh imajo svoje »seje«, pri katerih ropočejo z mizicami, kličejo duše umrlih, hočejo povedati prihodnje reči in še drugega več. Veliko je pri teh »sejah« smešnega, veliko lažnjivega, veliko temnega, a nazadnje je vse to vendar le hrepenenje in prizadevanje današnjega sveta, da bi nekako videl, da bi z roko otipal, da bi dobil čisto neizpodbiten dokaz, da je še drug svet, da je še drugo, posmrtno življenje. A kaj nam morejo dokazati ti včasih smešni, včasih zelo dvomljivi, včasih temni pojavi, pri katerih so razkrinkali že tolikokrat laž in prevaro? Mi imamo za posmrtno življenje veliko trdnjše dokaz, kakor so ropotajoče mizice in zelo dvomljivi duhovi. Je to naše lastno srce.

Vsako človeško srce ima hrepenenje po sreči. Kje najdeš človeka, ki ne hrepeni po sreči? Ali ni vsak korak, ki ga napravimo, iskanje sreče, vsaj navidezne sreče? A kje in v čem pa najdeš srečo, ki more človeško srce res nasititi in zadovoljiti?

Kralj Aleksander Veliki, ki si je podvrgel veliko dežel in si je nagrabil ogromno premoženje, se je sprehajal tam v Indiji, v svetli, zvezdnati noči po prostranem polju. Začne gledati k zvezdam, pa, čim dalje jih gleda, tem žalostnejši postaja, naposled pa vzdihne: »Ah, koliko je nad menoj ogromnih svetov, jaz pa še enega nimam!« Da, to je premoženje, imo vina. Ko bi je imel tudi celo goro, ne more nasititi svojega srca.

Ali pa čast! Znana ti je zgodba o perzijskem velikašu Amanu, o katerem pri-

poveduje sv. pismo. Vsi kraljevi služabniki so se mu klanjali in pred njim pri-pogibali svoja kolena. Samo Jud Mardohej mu ni hotel skazati te časti. In kako je Amana grizlo, ko se mu ni klanjal samo ta eden. In ko bi se bili klanjali vsi, pa bi se menda ne bili dovolj globoko! To je sreča časti!

Pa veselje in uživanje, po katerem tako hlasta človek in misli, da bo našel v njem svojo srečo! Bilo je mlado dekle, kakor jih je danes toliko, ki je mislilo samo na lepe obleke, na zabave in veselice, na mnogobrojne častilce okoli sebe. Zopet je imela tak »srečen« večer. V plesni dvorani je bila videti kot samo veselje, kakor sama sreča. Ko pa je prišla v jutro domov, se je vrgla v svoji novi obleki na postelj in je začela jokati na glas. Ko jo domači vprašajo vsi začudeni, kaj ji je, je zaklicala: »Ko je tako prazno, tako pusto v mojem srcu!« Res, to je sreča, ki jo pušča za seboj uživanje.

Kaj pa družinska sreča? Res je lepa in plemenita, pa kaj, ko jo greni vedno misel: »Jutri je lahko vse to strto, uničeno!«

Da, divja in divja človek za veseljem, za srečo, a nazadnje mora priznati in tožiti: »Preljubo veselje, o kje si doma?« Torej naše srce laže in nas vara, ko govori o sreči, ko hrepeni po sreči? Ne, ne vara, ne goljufa nas! Pogled v naravo! Vsaka stvar doseže to, po čemer teži in hrepeni njena narava. Cvetlično seme, vsajeno v zemljo, teži k svetlemu solncu. Ali ne pririje iz zemlje, ali ne raste, da naposled odpre svoj cvet solnčnim žarkom? Lastovka začuti v jesen nagon po toplejših krajih. Ali ni pripravljena za njo taka topla dežela? Vsaki stvari v naravi se izpolni njeno teženje, mora se izpolniti tudi človeku, ki je krona stvarstva. Tudi za njega mora biti neke dežela blaženosti, tudi za njega mora neke sijati njegovo solnce, po katerem mu njegovo srce hrepeni z vsakim svojim vlakencem. A ker te dežele tukaj na zemlji ni, mora biti za nas še drug svet, ker tega solnca tukaj ni, mora za nas sijati še drugo, ki nam bo zasvetilo, ko se bodo zaprle naše oči za ta svet.

Imamo deželo, kjer »bo obrisal Bog vse solze iz naših oči, kjer ne bo več smrti, ne več žalovanja, ne vpitja, ne bolečine.« Misli na to deželo, kadar ti hoče postati že prehudo tukaj na zemlji — v solzni dolini.

Je dežela, v kateri bomo nasičeni, v kateri se bo izpolnilo vse naše hrepenenje. Misli na to, kadar te hoče premočiti zemlja s svojo pajčevino in svojim smetjem! Da bi ne bil tako nesrečen, kakor so bili Izraelci, ki se jim je uboga, peščenca puščava tako dopadla, da niso hoteli iti v obljubljeno deželo, v kateri se je cedilo mleko in med in je tudi niso nikdar videli.

Ko je zvedel veliki angleški kardinal Wisemann od svojega zdravnika, da mu človeška znanost ne more pomagati več, je rekel vesel: »O kako lepo je, če gre človek na dom, da se tam izpočije od težkega dela. Ali veste, kaj je domotožje? Sedaj bo meni izpolnjeno to domotožje. Grem, da bodem pri svojem očetu, grem, da se izpočijem. Tam ni dela, tam ni skrbi, tam ni bojev, tam je mir. Sem kakor otrok, ki gre k očetu, ki gre k počitku, ki